

# Thijs van Leeuwen

Majoor Thijs van Leeuwen is sinds 2019 het Hoofd Sectie Georganiseerd Overleg van de GOV|MHB en heeft daarbij de verantwoordelijkheid van centrale onderhandelaar arbeidsvoorwaarden namens de CMHF Sector Defensie. In de rubriek In Beeld vertelt hij over zijn werk als onderhandelaar en zijn binding met de Koninklijke Vereniging van Marineofficieren.

**N**ee, niet schrikken! Je bent niet verdwaald in een of ander KL-blaadje... En je bent ook niet ineens lid geworden van een andere vereniging. Je zou hoogstens kunnen stellen dat ik als Landmachtofficier verdwaald ben bij de KVMO én bij de Koninklijke Marine overigens. Ik ben volgens mij een van de weinige KL-officieren die terecht is gekomen op een arbeidsplaats direct onder de plaatsvervangend commandant van de KM. Waar ik in ieder geval zeker van ben is dat ik de enige collega ben die op dit moment de positie vervult van arbeidsvoorwaardenonderhandelaar namens de gezamenlijke officierenverenigingen (GOV|MHB). Daarmee ben ik dus ook de onderhandelaar namens jullie allen, leden van de KVMO. Een positie die mij na bijna drie jaar prima past en waarin ik met veel plezier ook mijn collega's in het donkerblauwe pak vertegenwoordig!

Nu dat ijs is gebroken, vermoed ik dat velen van jullie mij waarschijnlijk al een beetje kennen, maar laat ik toch beginnen mijzelf iets uitgebreider voor te stellen alsook mijn relatie met de KM en de KVMO uit te leggen. Om met dat laatste te beginnen; als Zeeuw zit de zee ook mijn in het bloed en ben ik opgegroeid met het zoute water en de schepen om mij heen. Al van kinds af aan heeft de scheepvaart, de Nederlandse maritieme historie en de maritieme techniek mij gefascineerd. Daarbij vond ik het heerlijk om met familie te gaan zeilen op de Schelde, of te kijken naar de mosselschepen in de haven. Vanuit deze optiek begrijp ik de keuze voor een carrière als maritiem officier dan ook heel goed. Tegelijkertijd ben ik ook zoon van een aannemer en liep ik als kleine jongen mee op mening bouwplaats in het pittoreske Zierikzee. Na mijn middelbareschooltijd in Middelburg was het opteren de voor de KMA en het Regiment Genietroepen voor mij dan ook een logische keuze. Het is er een waar ik tot op heden absoluut geen spijt van heb.

Na mijn tijd op de KMA en het afronden van een bachelor civiele techniek aan de Universiteit van Twente ben ik be-



gonnen aan mijn loopbaan bij de KL en kreeg ik de kans om als pelotonscommandant van een pantsergeniepeloton uitgezonden te worden naar Deh Rawod in Uruzgan, Afghanistan. Een extreem uitdagende tijd waarvan ik veel heb geleerd en waarin ik mooie en minder mooie momenten heb meegemaakt, maar waar ik absoluut positief op terug kijk. In de functies na mijn uitzending begon er iets bij mij te kriebelen. Ik had duidelijk behoefte aan meer intellectuele uitdaging en bagage. Daarbij wilde ik me ook op andere vlakken dan het militaire ontwikkelen en verbreden. Om invulling te geven aan deze behoefte ben ik, inmiddels vader van een zoon, begonnen aan een masteropleiding *Management & Leadership* aan Nyenrode Business Universiteit. Deze studie heb ik naast mijn fulltimebaan zonder vertraging in drie jaar af kunnen ronden. Een uitdaging die nog iets groter werd toen mijn tweede zoon tijdens de afstudeerperiode werd geboren. Na het afronden van de studie ben ik bewust op zoek gegaan naar rollen waarin ik de tijdens mijn studie opge-

dane kennis in praktijk kon brengen. Met de inflexibiliteit van het personeelssysteem van Defensie en de 'noodzaak' om door diverse hoepeltjes te springen, bleek dit nog niet zo eenvoudig. Meermaals heb ik dan ook overwogen om onze mooie organisatie te verlaten, maar uiteindelijk heb ik mijn (niet zo conventionele) pad voor nu gevonden.

Hoe raak je dan zoal verzeild bij de gezamenlijke officierenverenigingen en dus ook de KVMO? Ik zou zeggen via een combinatie van toeval en ook bewust handelen van mijn kant. Vanuit persoonlijke gedrevenheid ben ik me in de afgelopen jaren publiekelijk gaan bemoeien tegen de in mijn ogen tekortschietende arbeidsvoorwaarden van het defensiepersoneel. Omdat ik lid was (en ben) van de Nederlandse Officieren Vereniging (NOV), ben ik me bij die vereniging meer actief gaan opstellen en kwam ik er op den duur toevallig achter dat de functie van onderhandelaar van de NOV vrij zou komen. Na een van de voorlichtingen op de arbeidsvoorwaarden te hebben bijgewoond ben ik op de toenmalige voorzitter en onderhandelaar afgestapt en heb ik mijn interesse voor de functie kenbaar gemaakt. Overigens moet ik toegeven dat ik er toen nog geen idee van had hoe de NOV verweven is met de KVMO en de Koninklijke Vereniging voor Nederlandse Reserveofficieren (KVNRO). Dat ik mij dus jaren later bijna thuis ben gaan voelen tussen collega's in het donkerblauwe pak (en als Landmachter de rangen van de KM zou kennen) had ik toen niet kunnen vermoeden.

Inmiddels ben ik bijna drie jaar werkzaam als het Hoofd Sectie Georganiseerd Overleg (HSGO) van de gezamenlijke officieren verenigingen en is mijn gezin *en passant* compleeteerd met de geboorte van een prachtige dochter.

Als HSGO geef ik leiding aan een klein maar intelligent en daadkrachtig team dat het overleg voert met het Ministerie van Defensie en de andere bonden. Daarnaast voer ik de onderhandelingen namens de gezamenlijke officierenverenigingen op het vlak van arbeidsvoorwaarden in brede zin, maar in het bijzonder voor het bereiken van een nieuw akkoord. Ik ervaar dit als een interessante en enerverende baan, maar ook een die complex en veeleisend is. Zeker de combinatie met drie kleine kinderen en een echtgenote met een fulltimebaan in de zorg, maakt dat het soms schipperen is en ben ik blij dat ik voor het overgrote deel over mijn eigen agenda ga. Ik kan me dan ook goed voorstellen dat de situatie voor collega-officieren met kleine kinderen én een operationele plaatsing vaak nog een stuk lastiger is.

'Vanuit persoonlijke gedrevenheid ben ik me in de afgelopen jaren publiekelijk gaan bemoeien tegen de in mijn ogen tekortschietende arbeidsvoorwaarden van het defensiepersoneel'

Het mooie aan deze baan vind ik dat ik er niet alleen voor mijn collega-officieren ben, maar ook voor het defensiepersoneel in het algemeen

écht wat kan betekenen. Dit werk heeft daarbij op de organisatie als geheel een impact. Met name de rol die wij als officierenverenigingen binnen de HR-transitie bekleden geeft veel energie. Want door het verbeteren van het beloningsmodel en het personeelssysteem maken we niet alleen het leven van onze leden beter en mooier, maar dragen we ook bij aan de versterking van onze organisatie. Het enige wat ik hierbij hoop is dat onze leden dit onderkennen en in ons als vereniging blijven geloven, want op die manier kan de KVMO haar mooie werk als vakbond én beroepsvereniging blijven vervullen!

En wat natuurlijk een kers op de taart is? Dat ik zo nu en dan alsnog rond mag kijken op de operationele werkplek van mijn maritieme collega's en dan kan snuffelen aan jullie *job*. Met recht een prachtig beroep!



Onderhandelaar Thijs van Leeuwen geeft in de Marineclub een voorlichting op het onderhandelaarsresultaat